

In de super

Een goeie vriendin van mij zweert inmiddels bij de zelfscankassa in haar supermarkt. Ook dat systeem is niet geheel frustratieloos, weet ik uit haar verhalen, maar het scheelt haar enorm.

Mijn supermarkt heeft geen zelfscankassa. Ik woon in een klassieke arbeidersbuurt die vanwege het hoge aandeel corporatiewoningen voorlopig niet aan de beurt lijkt voor veruypping.

Ik heb jaren geleden mijn ergernissen bij supermarktkassa's uit zelfbehoud echter omgebouwd tot momenten van verwondering. Ik zeg eerlijk: er slipt nog van alles tussendoor, maar al met al gaat het goed. Let wel: ik heb hier alleen over de ervaringen aan de kas a.

Voorop gesteld: de verwondering – laat het me nou gewoon zo noemen – betreft zelden het personeel. Dat is er te weinig, maar dat kun je de aanwezigen niet kwalijk nemen. Hun filiaalchef is daarbij een soort superman in supermarkt, en dat lieg ik niet. Hij is waar nodig: vakkenvullend, mandjes inzamelend, achter die kassa en personeel aansturend. Waar ik het aan verdiend heb, weet ik niet, maar als de rij lang is, vraagt hij me of ik nog sigaretten nodig heb gaat die die dan alvast voor mij halen. Serieus. Ik wil dus helemaal geen zelfscankassa!

De verwondering betreft klanten, die een heel mensenleven kunnen doen voorkomen dat ze voor het eerst aan een supermarktkassa staan. In telefonisch crisisoverleg tijdens het vullen van de band en niet weten waar beurtbalkjes (sorry, ik heb het woord niet verzonnen) voor zijn. En dat is pas het begin. Boodschappen pas gaan inpakken als alle producten zijn gescand en de kassamedewerker het te betalen bedrag noemt. Halverwege dat inpakken pas de portemonnee gaan zoeken. Dat die portemonnee dan onderin die tas zit. Dat je voor de rest van het inpakken niet doorloopt naar de kopse kant van de kassabak, maar de boel blijft blokkeren. Dat, dat... Echt, 't is gewoon verwondering.

Richard Stekelenburg
r.stekelenburg@mediahuis.nl

60
IN
SECONDEN

Op het Kennemermeer passen 60.000 zonnepanelen.

FOTO UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLUITERS

150.000 zonnepanelen op en rond het strand

Susanne Moerkerk

IJmuiden aan Zee ■ Langs het IJmuidersstrand is ruimte voor 150.000 zonnepanelen, redeneren de gemeente Velsen, strandpaviljoenhouders en strandhuisjes eigenaren.

Het grootste aandeel van die panelen moet komen op het parkeerterrein, 80.000 stuks. Daarvoor zou een constructie gebouwd moeten worden over de huidige parkeerplaats.

Extra voordelen zijn dat de auto's dan niet langer in de volle zon geparkeerd staan, terwijl ze droog staan als het regent. Ook kunnen elektrische wagens geladen worden met stroom vanaf het dak.

Woningen

Het parkeerterrein zou een evengrote opbrengst leveren als een grote windturbine, rekent wethouder Floor Bal voor. Struikelpunt is wel

dat er, officieel, plannen liggen om het gebied rond de Kennemerboulevard 100 woningen te bouwen.

Bij deze plannen verplaatst mogelijk het parkeerterrein. „Het voordeel van panelen is dat je ze tijdelijk kunt verplaatsen en na de werkzaamheden weer terug kunt leggen”, reageert Bal.

Kennemermeer

Een tweede plan is om 60.000 zonnepanelen op het Kennemermeer te laten drijven. Dit plan is volgens Bal een uitdaging, omdat het water in een Natura2000-gebied ligt met extra beschermende regels. Het meer is echter zo groot dat de aanleg van de panelen genoeg ruimte laat voor de aanwezige dieren en planten.

Voordeel van de panelen op het water is dat ze meer opbrengen dan een paneel op een dak in de stad, ongeveer een kwart extra. Dit komt door de weerspiegeling van zonlicht op het water.

Natura2000

Natura2000 is een netwerk van natuurgebieden die vanwege aanwezige dieren of planten extra bescherming genieten. Ze liggen door heel Europa. In Nederland liggen 162 van dit soort gebieden. Ondermeer de Waddenzee, de Veluwe en de Biesbosch zijn Natura2000-gebieden.

Tot slot zouden op de strandpaviljoens panelen kunnen komen (in totaal 600) zodat de restaurants 'van het gas af' kunnen. Ook op de appartementencomplexen (1380) en de strandhuisjes (3000) is plek voor zonnepanelen.

→ 'Rijkswaterstaat frustreert komst enorm zonnepark'

Oproep: bedrijven die te maken hebben met krapte arbeidsmarkt

Haarlem ■ In bijna alle beroepsgroepen is er momenteel sprake van 'krapte op de arbeidsmarkt', meldt het UWV. En dat kan flinke gevolgen hebben. Tekorten aan goederen en diensten, stijgende kosten en ook toenemende inflatie, omdat de kosten worden doorberekend aan de consument. En voor wie werkt: overuren draaien en meer stress.

Piek

Volgens de Algemene Werkgeversvereniging Nederland hebben negen van de tien werkgevers te maken met personeelstekorten en is de piek nog lang niet in zicht.

Dat raakt niet alleen de organisaties, ook de werknemers en

de consumenten. De kwaliteit van producten en diensten komt onder druk te staan.

Oplossing

Deze krant is op zoek naar de effecten van de krapte op de arbeidsmarkt. Heeft u of uw bedrijf te maken met de gevolgen van het arbeidstekort? Voorziet u nog meer ellende? Of heeft u de oplossing?

Wilt u erover praten met een verslaggever? En zit uw bedrijf in de gemeenten Haarlem, Heemstede, Bloemendaal, Zandvoort, Haarlemmermeer of Velsen? Of woont u zelf in een van deze gemeenten? Neem dan contact op met de redactie via: stadsredactie@haarlemsdagblad.nl.

COLOFON Haarlems Dagblad

Hoofredacteur:
Corine de Vries, Jan 't Hart (adjunct) en Gerben van 't Hek (adjunct)

Secretariaat:
redactiesecretariaat@mediahuis.nl

Hoofdkantoor:
Mediahuis Nederland B.V.
Basisweg 30
1043 AP Amsterdam
088 - 8249111

Redactiechef: Annelies Arendsen

Regiokantoren:
Stationsplein 114, 2011 LN Haarlem
Tel. 088 - 8241200
stadsredactie@haarlemsdagblad.nl

Online:
Website haarlemsdagblad.nl
Twitter @hdhaarlem
facebook.com/haarlemsdagblad

Raad voor de Journalistiek:
Haarlems Dagblad volgt de leidraad van de

Raad voor de Journalistiek. Ga naar: rvdj.nl

Vragen van abonnees:
Voor bezorgklachten of vragen over abonnement: mijn.haarlemsdagblad.nl, bel Klantenservice, 088 - 8241111 of maak gebruik van onze WhatsApp-service op 088-8241222.

Openingstijden:
Werkdagen: 08.00 – 17.00 uur
Zaterdag: 08.00 – 11.00 uur

Advertentie opgeven:
samenwerken@mediahuis.nl

Familieberichten:
088 - 8240135 of familieberichtenopinternet.nl

Recht voorbehoud:
Alle rechten t.a.v. deze uitgave worden uitdrukkelijk voorbehouden en berusten bij Mediahuis Nederland B.V. Op het gebruik van deze uitgave is het bepaalde in de algemene gebruiksvoorwaarden van Mediahuis Nederland van toepassing: mediahuis.nl/gebruiksvoorwaarden. ©Mediahuis Nederland B.V., 202

GroenLinks-wethouder Meijs niet terug in college

Mireille Sneekes

Haarlem ■ Marie-Thérèse Meijs, de GroenLinks-wethouder die sinds 2018 verantwoordelijk is voor zorg, welzijn, volksgezondheid, wonen en cultuur, keert binnen een nieuw college niet terug als wethouder van Haarlem. Dat is haar eigen besluit.

„De reden is heel simpel”, licht Meijs telefonisch toe. „Over drie weken word ik 65. Ik mag doorwerken tot mijn 67e, maar dan zou ik halverwege een tweede termijn moeten stoppen. Zo'n persoon ben ik niet: ik ga 'all the way' of ik doe het niet. Ik had dus al besloten dat nog vier jaar voor mij geen optie was.” Bijkomend 'voordeel' is dat GroenLinks de komende vier jaar niet doorgaat met twee wethouders, maar met één.

Meijs blijft lid van GroenLinks maar hoe ze zich voor de partij zal inzetten, moet zich nog vormen. Eerst gaat ze op vakantie. „Mijn hoofd leegmaken. Vorig jaar was ik

Marie-Thérèse Meijs. ARCHIEFFOTO

in Denemarken. Daar ben ik vanuit het noorden van het land naar beneden gefietst. Heel simpel: je hebt rechts de zee, links het land. Ik denk dat ik dat weer oppak, verder naar het zuiden.”

Wat ze na de zomer gaat doen, is ook al besloten. Meijs wil zich blijven verbinden met de cultuursector,

als voorzitter van Music For All, een organisatie in oprichting voor meer muziek in de klas.

Eerst op vakantie, dan voorzitter Music for All

„Dat begint pas in oktober maar dat is goed ook, want ik moet mijn huidige taak als wethouder nog afmaken. Ik denk dat het nog wel een maand of anderhalve maand duurt voordat het nieuwe college geïnstalleerd is. Tot die tijd zit ik niet op de reservebank, maar ga ik door tot de laatste snik.”

Hoewel haar werk binnen het college dus nog niet afgerond is, kijkt Meijs er met een tevreden blik op terug. „Het was een boeiende periode met veel lastige dossiers. Door subsidies voor culturele instellingen is er geen failliet gegaan. En zo zijn er nog meer dossiers waar ik trots op ben. Ik mag me gelukkig prijzen.”